

Mezinárodní Středoškolský Moot Court

ZADÁNÍ PŘÍPADU

6. ročník

Olomouc • Praha • Brno • Bratislava

PRÁVNICKÁ FAKULTA UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI

Obsah

Demontrace? Demontrace!	3
Příloha č. 1 (Mimořádné opatření prezidenta Agnoské republiky č. 54/2019).....	5
Příloha č. 2 (Demontrace navzdory nařízením prezidenta, 300 tis. občanů protestovalo proti výsledku voleb.)	8
Příloha č. 3 (Nález Ústavního soudu Agnoské republiky, sp. zn. II. ÚS 423/20).....	10
Příloha č. 4 (Zákon č. 45/1990 Sb., o shromažďování)	14
Příloha č. 5 (Satelitní snímek Náměstí Sv. Marka).....	18

Demontrace? Demontrace!

I tentokrát lednové prezidentské volby roku 2019 v Agnosii vyhrál Alexandr Primašenko. Vyhrál již po sedmé v řadě. Konkurenci zcela převálcováním výsledkem v prvním kole. Po sčítání hlasů se ukázalo, že A. Primašenka do úřadu zvolilo 61 % obyvatel Agnosie. Hned po volbách ovšem opozice začala brojit proti výsledku voleb, které naprosto neodpovídaly volebním průzkumům. Také se začala objevovat svědectví volebních komisí, které tvrdily, že v jejich okrsku měl prezident méně než 5 %. Volby v Agnosii neunikly mezinárodní pozornosti. Dle vyšetřování Výboru pro lidská práva OSN nebyly naplněny standardy demokratických voleb. Nesouhlas s výsledkem voleb začali projevovat i občané. Alexandr Sutin a Gabriel Zavalnyj začali organizovat demonstrace. Požadovali nové volby v Agnosii, jež by dodržovaly principy svobodných voleb. Každý týden ve středu se scházeli příznivci této myšlenky a pořádali demonstrace ve všech větších městech Agnosie.

Situace v Agnosii byla složitá a napjatá. Během začátku roku 2019 celý svět zachvátila dosud neznámá nemoc, která se rychle šířila. Nemoc způsobovala dušnost, vysoké horečky, respirační obtíže, které v těžších případech vyústily v oboustranný zápal plic, takže pacienti museli být hospitalizováni. Šířila se po celém světě naprosto nekontrolovatelně a Agnosie musela řešit problémy spočívající v omezené kapacitě zdravotnického systému. V reakci na tuto situaci prezident A. Primašenko vydal na základě zákona mimořádné opatření, jímž stanovil povinnost nosit roušky ve společných prostorách, na hromadných akcích nad 100 osob, na sportovních utkáních, ve školách a jiných vzdělávacích zařízeních a také na úřadech. Právě kvůli těmto opatřením byly přerušeny i každotýdenní demonstrace.

Opatření se stále stupňovala a mnohé restriktce a omezení pomalu vyvolávala velké sociální napětí. Prezident A. Primašenko opakovaně vystupoval v televizi a opakoval, že jako hlava státu zvolená ve svobodných volbách dělá to nejlepší pro lid Agnosie. Mnozí stále více pochybovali o tom, že volby byly opravdu svobodné. Měli pocit, že prezident své moci zneužívá a celá tahle nemoc mu jen „hraje do karet“, že spoléhá na strach lidí z nemoci. Z těchto důvodů na konci června A. Sutin a G. Zavalnyj vyzvali k obnově demonstrací. Demonstrace se od začátku července obnovily. Konalo se až 100 demonstrací v jeden čas a celou Agnosii rezonoval odpor proti Primašenkovi.

A. Sutin a G. Zavalnyj se rozhodli přes všechny překážky a omezení svolat dosud největší demonstraci proti výsledku voleb. Demonstrace byla svolána na 4. 8. 2019 a měla se konat na Náměstí Svatého Marka. Tu řádně oznámili úřadům a zaručili se, že všichni účastníci demonstrace dodrží hygienická opatření během akce. V den demonstrace se měla v Paláci Králů, sídlu prezidenta Agnosie, který se nachází na horní straně Náměstí Svatého Marka, sejít také vláda, aby s prezidentem Agnosie projednala další nutná omezení.

Dle zákona o shromažďování je nutné být v průběhu demonstrace identifikovatelný. Organizátoři proto doporučili, aby lidé po příchodu na akci utvořili skupiny po 50 osobách, sundali si roušky a dodržovali rozestupy 2 metry mezi skupinami. Pořadatelé demonstrace dostali vyhrazený prostor v rohu náměstí u kaple Nanebevzetí. Náměstí bylo rozděleno do sektorů, které byly mezi sebou

odděleny pomocí zábran, aby byly dodrženy rozestupy mezi skupinami. Vyhrazený prostor byl dostatečně velký pro všechny účastníky, se kterými pořadatelé počítali. Na demonstraci se sešlo bezmála 300 000 lidí. Přestože pořadatelé doufali ve větší účast, byli nadšení, že se v této době vůbec podařilo akci uspořádat.

Z počátku demonstrace probíhala pokojně. Po pár hodinách se situace pomalu změnila, a co z počátku vypadalo jako klidné shromáždění, jím přestalo být. Lidé se začali pohybovat a kvůli pohybu se rozestupy mezi lidmi začaly značně zmenšovat, a během pár minut se lidé doslova tlačili jeden na druhého. Lidé také při postupu svrhli a zničili zábrany. Policie zasáhla a okamžitě vyhledala pořadatele demonstrace. S přihlédnutím k tomu, že dav nedodržel místo, které mu bylo vyhrazeno, lidé zničili zábrany a nedbali dodržování hygienických opatření, musela být akce okamžitě ukončena. Policista, který jednal s pořadatelem, tlampačem vyhlásil, že akce je rozpuštěna, necht' lidé opustí místo konání akce a odeberou se domů. Dav se nicméně i nadále pohyboval dále k Paláci Králů, a tím znemožnil příjezd členů vlády do sídla prezidenta. Policie proto zasáhla razantněji a dav rozehnala.

Organizátoři akce s postupem policie nesouhlasili. Obrátili se proto nejdříve se stížností na příslušný Magistrát města Capitolu. Po odmítnutí této stížnosti, podali žalobu se žalobou na soud prvního stupně, který shledal, že policie postupovala neobvykle, ale s přihlédnutím k nebezpečí nákazy zcela v souladu se svými pravomocemi. Sutin a Zavalnyj proti tomuto rozhodnutí podali kasační stížnost. Nejvyšší správní soud potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně. Oba organizátoři následně podali ústavní stížnost k Ústavnímu soudu Agnosie. Dne 28. 9. 2020 Ústavní soud Agnosie ústavní stížnost zamítl. Organizátoři se však stále domnívají, že bylo zasaženo do jejich základních práv. Celou věc proto předkládají Evropskému soudu pro lidská práva.

Agnoská republika je smluvní stranou Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod od roku 1991. Dodatkový protokol č. 1, sjednaný v Paříži dne 20. 3. 1952, vstoupil v Agnoské republice v platnost dne 14. 2. 1992.

Při řešení případu mějte na paměti tyto skutečnosti:

1. Stěžovatelé se domáhají ochrany svých práv zakotvených v čl. 10 a čl. 11 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kdy namítají, že zásah policie byl překvapivý a neadekvátní vzhledem k ochraně základních práv stěžovatelů a dalších poškozených, čímž se Agnosie dopustila porušení svých mezinárodních závazků.
2. Agnoská republika namítá, že zásah police byl nezbytný k zabezpečení veřejné bezpečnosti a zcela v souladu se zákonem.
3. Po procesní stránce nedošlo v tomto případě k žádnému porušení právních předpisů.

Mimořádné opatření prezidenta Agnoské republiky

č. 54/2019

Prezident republiky na základě zákonného zmocnění podle § 20 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o veřejném zdraví a státní bezpečnosti ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon 6/2002 Sb.“) vydává mimořádné opatření v tomto znění:

I.

1. Všem osobám zdržujícím se na území republiky se s účinností ode dne 1. 4. 2019 do odvolání tohoto mimořádného opatření zakazuje pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének, a to:
 - a) ve všech vnitřních prostorech staveb, mimo bydliště nebo místo ubytování (např. hotelový pokoj); v případě budov škol a školských zařízení a budov vysokých škol se zákaz vztahuje pouze na společné prostory těchto budov (např. chodby a záchody);
 - b) na hromadných akcích ve venkovních prostorech stavebně členěných areálů (sportovní hala nebo stadion, divadlo, kongresové a konferenční prostory, veletržní areál apod.) s maximální možnou kapacitou 1000 osob s tím, že prostory musí být rozděleny na jednotlivé sektory s maximální kapacitou 200 osob, kdy každý sektor má svůj vstup z venkovních prostor nebo
 - c) jsou vstupy do jednotlivých sektorů a výstupy z nich časově regulovány tak, aby nedocházelo k nežádoucímu shlukování osob;
 - d) na hromadných akcích ve venkovních prostorech, a to jak veřejných, tak soukromých, s účastí přesahující ve stejný čas 100 osob s tím, že musí být dodržena vzdálenost 2 m mezi účastníky;
 - e) v prostředcích veřejné dopravy.
2. Zákaz podle bodu 1 se nevztahuje na:
 - a) děti do dvou let věku,
 - b) děti a pedagogické pracovníky v mateřské škole a děti a osoby o ně pečující v dětské skupině,
 - c) osoby ve vzdělávacích institucích poskytujících jednoleté kurzy cizích jazyků s denní výukou při vzdělávání v učebně,
 - d) internáty a domovy mládeže, jde-li o zaměstnance nebo ubytované děti, žáky nebo studenty,
 - e) školská zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a školy zřízené při nich a střediska výchovné péče při poskytování služeb internátní formou,
 - f) školy zřízené Ministerstvem spravedlnosti,
 - g) zaměstnanci a děti v zařízeních pro děti vyžadující okamžitou pomoc,
 - h) osoby s poruchou intelektu, s poruchou autistického spektra, a kognitivní poruchou nebo se závažnou alterací duševního stavu, jejichž mentální schopnosti či aktuální duševní stav neumožňují dodržování tohoto zákazu,
 - i) pacienti, jsou-li hospitalizováni ve zdravotnických zařízeních lůžkové péče, a je-li to potřebné pro poskytování zdravotních služeb,
 - j) zdravotnické pracovníky po dobu nezbytně nutnou, je-li to potřebné pro poskytování zdravotních služeb,

- k) uživatele sociálních služeb v zařízeních sociálních služeb, kterými jsou týdenní stacionáře, domovy pro osoby se zdravotním postižením, domovy pro seniory a domovy se zvláštním režimem, a v zařízeních poskytujících odlehčovací sociální služby v pobytové formě,
- l) další případy zřetele hodné, které stanoví poskytovatel zdravotních nebo sociálních služeb nebo ošetřující lékař pro pohyb a pobyt ve zdravotnických zařízeních a v zařízeních sociálních služeb,
- m) zaměstnance a osoby v obdobném postavení včetně ústavních činitelů po dobu, kdy vykonávají práci na jednom místě, pracuje-li taková osoba ve vzdálenosti nejméně 2 metry od jiné osoby,
- n) osoby řídící vozidlo veřejné dopravy, kdy nejsou v přímém kontaktu s cestujícím při jeho odbavení,
- o) soudce, přísedící, státní zástupce, obviněné a jejich obhájce, účastníky civilních, správních a ústavních soudních řízení a jejich zástupce, svědky, znalce, tlumočníky a další osoby, o kterých tak rozhodne soud, a to v místě a době soudního řízení,
- p) osoby při provádění autorského díla (např. divadelního, tanečního nebo hudebního představení), osoby přednášející a osoby účinkující při tvorbě a výrobě audiovizuálního díla nebo pořadu,
- q) moderátory, redaktory a další osoby vystupující v rozhlasových, televizních a dalších pořadech,
- r) osoby, které vykonávají práci zařazenou rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví do kategorie třetí nebo čtvrté pro rizikový faktor pracovních podmínek zátěž teplem, a dále osoby, jež vykonávají práci, která dosud nebyla kategorizována a u které lze předpokládat, že po provedení kategorizace bude z důvodu přítomnosti rizikového faktoru pracovních podmínek zátěž teplem spadat do kategorie třetí nebo čtvrté,
- s) zákazníky provozoven stravovacích služeb v době konzumace potravin a pokrmů včetně nápojů,
- t) osoby cestující v prostředcích veřejné dopravy po dobu nezbytně nutnou ke konzumaci potravin a pokrmů včetně nápojů,
- u) snoubence v průběhu sňatečného obřadu a další osoby tomuto obřadu přítomné a osoby činící prohlášení o tom, že spolu vstupují do registrovaného partnerství, a další osoby tomuto prohlášení přítomné,
- v) osoby po dobu nezbytně nutnou pro pořízení jejich portrétní fotografie, popř. fotografie novomanželů, včetně společné fotografie s členy domácnosti a dalšími blízkými osobami,
- w) sportovce nebo cvičící osoby v době tréninku, cvičení, zápasu, soutěže apod.,
- x) osoby v prostorech vnitřních umělých koupališť, kterými jsou plavecký bazén, koupelový bazén, bazén pro kojence a batolata a brouzdaliště, lázeňských a léčebných bazénů a saun.

II.

Toto mimořádné opatření nabývá platnosti dnem jeho vydání.

V Capitolu dne 27. 3. 2019.

Prezident Agnoské republiky:

Alexandr Primašenko v. r.

Odůvodnění:

V souvislosti s probíhající pandemií onemocnění a přijatými opatřeními k odvracení jejich bezprostředních dopadů na zdraví obyvatel Agnosie se ukazuje, že mezi nejdůležitější nástroje, jak ovlivnit vzniklou epidemii a zastavit její nekontrolovatelné šíření, je ovlivnit tyto jednotlivé články epidemického procesu. Zdroj nákazy lze izolovat a léčit, cestu přenosu přerušit a vnímavého jedince chránit, například karanténními opatřeními či očkováním, které v souvislosti s pandemií onemocnění však není k dispozici. Při epidemickém šíření infekčního onemocnění hrozí riziko, že bez přijetí mimořádných opatření dojde k nekontrolovatelnému šíření infekce v populaci s možností vyčerpání kapacit zdravotnického systému k možnostem izolace a léčby se zásadním dopadem do zdraví populace. Mezi nejvíce nebezpečné patří paralelní šíření, kdy jeden nemocný současně nakazí více než jednoho člověka a dochází tak k masivnímu šíření infekce v populaci. Mezi klíčová opatření patří možnost účinného přerušování šíření nákazy mezi jednotlivci a v celé populaci (omezení shlukování, omezená poskytování vybraných služeb, používání ochranných a dezinfekčních prostředků).

Hlavním cílem mimořádného opatření je přerušit souvislý epidemický proces a zastavit epidemii v co nejkratším čase a za co nejmenších ztrát lidských životů, stejně jako negativních dopadů do ekonomiky. Toho lze dosáhnout omezením pohybu osob, omezením konání hromadných akcí, omezením provozování epidemiologicky závažných činností, používáním přiměřených osobních ochranných prostředků a zvýšenou dezinfekcí. S ohledem na výše uvedené principy vedoucí k zamezení či eliminaci onemocnění je na místě zakázat nebo omezit pořádání veřejných nebo soukromých akcí. Během epidemie totiž patří mezi základní protiepidemická opatření přerušování cesty přenosu nákazy v populaci. Konání hromadných, ať už soukromých nebo veřejných, akcí je tedy třeba v současnosti regulovat tak, aby se v maximální možné míře dosáhlo výše uvedené prevence přenosu a dalšího šíření, a to při zohlednění společenských a ekonomických dopadů takové regulace. Jedním z neúčinnějších preventivních opatření je tzv. „social distancing“, tedy zachování rozestupu mezi osobami.

Omezují se maximální počty osob u hromadných akcí, a to strukturovaně podle místa konání. To má za cíl při současném stavu poznání docílit tří zcela zásadních pozitivních efektů: Zabránit přeplnění kapacity nemocnic, zabránit explozivnímu rozšíření onemocnění, snížit smrtnost a četnost těžkých průběhů infekce. Pokud by nebyla realizována žádná mimořádná opatření, nelze s ohledem na shora uvedené skutečnosti důvodně vyloučit, že by celkový počet nakažených v Agnosii mohl dosáhnout milionů osob, přičemž u statisíců osob by nemoc mohla vyžadovat hospitalizaci (kdy nezanedbatelný počet hospitalizovaných může dle stávajících poznatků vyžadovat náročnou intenzivní péči). Za obětí nákazy by tak mohly padnout desítky tisíc osob. Takové počty by zdravotnický systém Agnosie (a ostatně ani zdravotnický systém žádného jiného státu) nezvládl, a to i vzhledem ke skutečnosti, že v Agnosii je v tuto chvíli dle dostupné evidence celkově cca 4.480 lůžek intenzivní péče pro dospělé pacienty (ARO a JIP dohromady), zatímco počty ventilátorů pro dospělé dosahují cca 2.080 kusů, z kterýchžto kapacit je navíc podstatná část obsazena pacienty s jinými onemocněními, a pro nové pacienty jich tak lze vyčlenit pouze část. Při překročení dostupného počtu lůžek intenzivní péče a plicních ventilátorů by se začal dramaticky zvyšovat počet obětí, který by v případě explozivního šíření infekce i při značně konzervativních odhadech mohl dosáhnout řádu stovek tisíc obyvatel Agnosie.

V zásadě jedině aktivní a veřejnými orgány vymáhaná strategie společenského odstupu totiž vede ke snižování reprodukčního čísla nemoci a k získání kontroly nad jejím šířením, resp. k předejití explozivního šíření. Vzhledem k vývoji epidemiologické situace bylo pro období od 1. září 2020 přistoupeno k zákazu pohybu a pobytu bez ochranných prostředků dýchacích cest na hromadných akcích.

Agnosinky.ag

[Hlavní stránka](#) » [Domácí](#)

Demonstrace navzdory nařízením prezidenta, 300 tis. občanů protestovalo proti výsledku voleb.

5. 8. 2019, 9:46 – Jiří Dobrodružný, [Agnosinky](#)

Dne 4. srpna 2019 se na náměstí Sv. Marka uskutečnila největší demonstrace letošního roku. Demonstrace byla rozehnána policií poté, co demonstranti neuposlechli výzvu policie k pokojnému ukončení demonstrace.

Co demonstraci předcházelo:

Po lednových prezidentských volbách povstala část občanů Agnosie, jež nesouhlasí s výsledkem voleb, a mají obavy o jejich pravosti. Tyto domněnky jen podpořili výsledky nezávislých exit pollů provedeným jak v Agnosii, tak v zahraničí. Také začali veřejně vystupovat představitelé opozice, kteří byli u voleb přítomni jako členové komise, s tvrzením, že v jejich obvodech vyhrál opoziční poslanec Sarhej Mikašev.

Posledním hřebíkem do rakve důvěryhodnosti voleb do 7. mandátu prezidenta byl výsledek vyšetřovací komise OSN, jež potvrdil porušení principu demokratických voleb v Agnosii. Komise do-

poručuje vyhlášení nových voleb před vypršením stávajícího mandátu prezidenta Alexandra Primašenka. Na domácím hřišti nesouhlas s volbami prezentovali demonstrace ve všech větších městech Agnosie, jejich organizátoři byli Alexandr Sutin a Gabriel Zavalnyj, studenti Filozofické fakulty University v Capitolu. S demonstrujícími se scházeli každý týden v různých městech Agnosie, kde demonstrace probíhaly. Za akcemi už však nestojí jen organizátoři, ale i jejich nezávislí podporovatelé, jež jsou ze všech různých Agnosie. A. Sutin ani G. Zavalnyj však s takovou podporou nepočítali a jak sami říkají: „*nelíbil se nám průběh voleb, tak jsme se chtěli ozvat, mysleli jsme však, že půjde o studentský protest na pár týdnů a vznikly z toho občanské protesty trvající měsíce.*“ (Pozn. redakce: *Mezi protesty nastalo měsíční okno způsobené restrikcemi prezidenta jako odpověď na probíhající epidemii respiračního onemocnění.*) I z důvodu frustrace lidí organizátoři A. Sutin a G. Zavalnyj svolali na včerejšek největší demonstraci tohoto roku na náměstí Svatého Marka v Capitolu u kaple Nanebevzetí, kde počítali s místy až pro 600 tis. osob.

Průběh demonstrace

Organizační tým začal brzy ráno 4. srpna 2019 dělit část náměstí u kaple Nanebevzetí do sektorů za pomoci plastových zábran, vytvořili zde prostor až pro 600 tis. osob s tím, že se demonstranti budou naplňovat od jihu náměstí směrem nahoru tak, aby byl nejdříve zaplněn prostor bezprostředně před kaplí. Demonstranti se začali scházet okolo 11 hod., nakonec naplnili pouze polovinu připravených sektorů. V 12:30 započala oficiálně demonstrace. Nejprve demonstranty uvítali A. Sutin a G. Zavalnyj krátkým projevem, dále

Demonstrace proti výsledku voleb v Egaru

Foto: Ronald Zacke, ATP

vystoupili osobnosti vědy a kultury s příspěvkem, prostor dostal i první mezi poraženými v prezidentských volbách poslanec Sarhej Mikašev (*pozn. red. v prezidentských volbách obdržel v prvním kole 16, 72 %*). Po jeho projevu, který končil přibližně o půl třetí, začalo hodinové okénko pro hudební vložku, demonstranty tato část však nezaujala a začali se mezi sebou více bavit, tím došlo k posunu celých skupin a spadnutí několika zábran. Poté co po spadlých zábranách davy lidí pochodovaly se některé i nevratně poškodily. Policie neváhala a po zničení zábran vyhledala organizátory a vyzvala je k pokojnému rozpuštění demonstrace. Organizátoři nechtěli narušit probíhající koncert a tak místo využití ozvučení se snažili demonstraci ukončit pomocí tlampače. Policie však nechtěla čekat, než dojde k dalšímu ničení majetku a posunu masy lidí a vyhlásila ukončení demonstrace v zápětí sama, to dav demonstrantů také nerespektoval a v demonstraci nejen pokračovali, ale místo demonstrace opouštěli směrem na sever náměstí k Paláci Králů. Dav se pomalu rozpadl na menší skupiny. Část zůstala před pódiem a nerespektovala pokyny organizátorů ani policie. Okolo 100 000 lidí se přesunulo do středu náměstí, kam zvuk z tlampače už nedoléhal. Skupina okolo 30 demonstrantů zablokovala vchod k Paláci, přičemž volala: „*Primašenko z paláce, z paláce! Primašenko z paláce, z paláce!*“. Na všechny tyto okolnosti policie reagovala rozeznáním demonstrace. Policie se zformovala do roje a dav rozeznala pomocí obušků s pomocí dvou automobilů s vodním dělem. Policie přivolala i hasičskou a záchrannou jednotku, pro ošetření zlomenin a oděrek. Organizátoři s postupem nesouhlasí a slíbili, že se budou proti zásahu bránit stížnostmi.

Demonstrace proti výsledku voleb v Capitolu

Foto: Agnosinky

II. ÚS 423/20 ze dne 28. 9. 2020

N 47/98 SbNU 131

Sdružovací a shromažďovací právo při nepokojné demonstraci

Agnoská Republika
NÁLEZ
Ústavního soudu
Jménem republiky

Nález

Ústavní soud - II. senátu složeného z předsedkyně Martiny Koss a soudců Artura Harta a Vandy Bolkové ve věci ústavní stížnosti stěžovatelů Gabriela Zavalnyho a Alexandra Sutina, zastoupených JUDr. Peterem Hitchensonem, advokátem se sídlem Gordhoser Lane 78/9, Capitol, proti rozsudku Krajského soudu v Klimoi ze dne 13. 11. 2019, č. j. 64 C 12/2019-58, a proti rozsudku Nejvyššího správního soudu v Capitolu ze dne 1.2.2020, č. j. 34 Co 365/2020-138.

Ústavní stížnost se zamítá.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a předchozí průběh řízení

1. Podanou ústavní stížností se stěžovatelé Gabriel Zavalnyj a Alexandr Sutin domáhají zrušení napadených rozhodnutí Krajského soudu v Klimoi a Nejvyššího správního soudu v Capitolu, která byla vydána ve věci ukončení demonstrace dne 4. 8. 2019. Stěžovatelé se domnívají, že jimi bylo porušeno jejich právo na svobodu shromažďování a sdružování podle čl. 11 a jejich právo na svobodu projevu podle čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (dále jen „Úmluva“).

2. Dne 4. 8. 2019 se uskutečnila demonstrace na Náměstí Svatého Marka. S přihlédnutím k hygienickým opatřením spojených s šířením viru museli pořadatelé (stěžovatelé) dodržet všechna hygienická opatření, která byla aktuálně v platnosti. Stěžovatelé proto vyzvali účastníky demonstrace, aby vytvořili skupiny po 50 osobách. Tyto skupiny následně dostaly přidělené vyhrazené prostory, které sloužily k tomu, aby se dav nemísil. Stěžovatelé taktéž dodrželi požadavek na identifikovatelnost všech účastníků. Tím, že zajistili pevné rozmístění skupin, které mezi sebou měly dostatečné rozestupy, bylo možné, aby si účastníci sundali roušky, a tak umožnili, aby je policie mohla identifikovat, kdyby došlo k výtržnostem.

3. Demonstrace probíhala klidně do chvíle, kdy se dav lidí začal pohybovat směrem k Paláci Králů, který stojí na Náměstí Svatého Marka a kde sídlí prezident Agnosie. Ve chvíli, kdy došlo k pohybu davu lidí, přestali účastníci respektovat rozestupy, a tím porušili hygienické předpisy. Došlo tedy k prvnímu porušení pravidel, jež byla stanovena pro tuto demonstraci. Další porušení nastalo ve chvíli, kdy dav zamezil příjezdu členů vlády do Paláce Králů. Demonstrace měla vymezené místo, kde měla probíhat. Tímto místem byla spodní strana Náměstí Svatého Marka u kaple Nanebevzetí.

4. Po zamezení příjezdu členů vlády byla policie nucena akci ukončit. Nejdříve policie vyhledala pořadatele demonstrace a oznámila jim, že akce přestala splňovat podmínky, za nichž se mohla konat. Jeden z policistů tlampačem vyhlásil ukončení demonstrace a vyzval účastníky, aby se rozešli. Vzhledem k tomu, že účastníci demonstrace pokyn neuposlechli, policie zasáhla a demonstraci rozehnala.

5. Proti postupu policie podali stěžovatelé stížnost k Magistrátu města Capitolu, avšak tato stížnost byla Magistrátem odmítnuta jako neopodstatněná.

6. Poté stěžovatelé brojili žalobou dle § 69 zákona č. 134/2003 Sb., o Policii Agnoské Republiky, jíž se domáhali vyslovení, že postupem policie došlo k porušení jejich práva na shromažďování dle čl. 11 Úmluvy a svobodu projevu dle čl. 10 Úmluvy a dále též přiznání náhrady nemajetkové újmy ve výši 50 000 EUR.

7. Krajský soud v Klimoi dospěl k závěru, že k namítaným porušení základních lidských práv nedošlo. Uzavřel, že pořadatelé nebyli schopni zabránit davu v pohybu blíž k Paláci Králů, taktéž nedodrželi podmínky konání demonstrace (zejména rozestupy mezi skupinami), a tím ohrozili zdraví osob, které se účastnily akce. Krajský soud též otevřel otázku zničeného veřejného majetku během demonstrace (zničené zábrany mezi skupinami). V této otázce uzavřel, že toto nespadá do jeho působnosti, a podal podnět k zahájení řízení příslušnému správnímu orgánu. Krajský soud dále dospěl k závěru, že demonstrace byla zcela účelně ohlášena na den, kdy se v Paláci Králů měla konat schůzka vlády s prezidentem Agnosie ohledně dalších opatření spojených se zamezením šíření viru. Zásah do základních práv stěžovatelů garantovaných Úmluvou proto neshledal.

8. Stěžovatelé podali kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud se s výrokem i odůvodněním rozhodnutí Krajského soudu v Klimoi ztotožnil.

9. Stěžovatelé se proto dne 4. 5. 2020 obrátili na Ústavní soud Agnosie s ústavní stížností.

II. Obsah ústavní stížnosti a vyjádření účastníků řízení

10. Stěžovatelé podanou ústavní stížností brojí proti shora napadeným rozhodnutím. Mají za to, že ve chvíli, kdy byli policií informováni o nedodržování hygienických opatření, neměli stěžovatelé možnost na situaci reagovat. Policisté téměř okamžitě převzali iniciativu a podnikali kroky k tomu, aby byla akce ukončena zásahem policie. Stěžovatelé se domnívají, že by přitom postačilo, kdyby policie účastníky demonstrace postupně vedla blíž ke kapli Nanebevzetí, tedy na původně stanovené místo konání akce; tam organizátoři byli schopni zabezpečit všechna hygienická opatření.

11. Stěžovatelé uvádí, že právo projevit svůj názor jim bylo upřeno ve chvíli, kdy policie demonstraci ukončila. Jsou toho názoru, že policie ukončila demonstraci právě kvůli tomu, že demonstranti postupovali blíž k paláci Králů. Jsou přesvědčeni, že povel k rozehnutí demonstrace dal sám prezident Primašenko. Policie nechránila zdraví účastníků, ale potlačovala jejich právo na svobodu projevu. Účelem demonstrace bylo dle vyjádření stěžovatelů také to, aby si celé situace v Agnosii povšimla zahraniční média, a legitimita vlády Primašenka tak byla zpochybněna na mezinárodní půdě.

12. K ústavní stížnosti se na výzvu Ústavního soudu vyjádřili také všichni účastníci.

13. Krajský soud v Klimoi shledává stížnostní argumentaci povětšinou stejnou, jako již byla uplatněna v řízení před obecnými soudy, pročež ve stručnosti plně odkazuje na odůvodnění svého rozsudku.

14. Nejvyšší správní soud v Capitolu pokládá ústavní stížnost za zjevně neopodstatněnou. Stěžovatelé podle něj v ústavní stížnosti opakují argumentaci použitou již ve své kasační stížnosti, s níž se Nejvyšší správní soud v napadeném vypořádal.

III. Formální předpoklady projednání návrhu

15. Ústavní soud posoudil splnění podmínek řízení a dospěl k závěru, že ústavní stížnost byla podána včas oprávněným stěžovatelem, který byl účastníkem řízení, v němž byla vydána rozhodnutí napadená ústavní stížností, a Ústavní soud je k jejímu projednání příslušný. Stěžovatel je právně zastoupen v souladu s požadavky § 268 zákona č. 98/1962 Sb., občanský soudní řád a vyčerpal všechny zákonné procesní prostředky k ochraně svého práva. Ústavní stížnost je tedy přípustná.

IV. Hodnocení Ústavního soudu

16. Na podkladě shora uvedených informací a argumentace jednotlivých účastníků řízení Ústavní soud posoudil opodstatněnost ústavní stížnosti a shledal, že není důvodná.

17. Stěžovatelé ve své ústavní stížnosti uvádí několik okruhů námitek. V první řadě namítají porušení jejich práva na svobodu shromažďování zaručeného v čl. 11 Úmluvy a dále pak porušení jejich práva na svobodu projevu ve smyslu čl. 10 Úmluvy. Ústavní soud se níže bude postupně zabývat jednotlivými námitkami stěžovatelů.

18. Pro demokracii, chápanou jako vládu lidu, lidem a pro lid, je nutností šíření informací, myšlenek a názorů, ať už pochvalných či kritických, proto, aby byla veřejnost zásobena všemi dostupnými fakty nezbytnými pro vyvolání kvalitní debaty ve věcech celospolečenského zájmu a následného utváření názoru jednotlivců či k dosažení konsenzu o řízení a obstarávání věcí celospolečenského zájmu. V neposlední řadě, svoboda projevu a právo na informace výrazně přispívají též k osobnímu růstu jedince jak v oblasti intelektuální, tak osobnostní, což je taktéž v zájmu otevřené demokratické společnosti. Ústavní zakotvení svobody projevu jakožto ústavního subjektivního práva jednotlivce pak umožňuje každému nositeli této svobody její ochranu v rovíně ústavního soudnictví a klade limity jak pro zákonodárce při tvorbě právní úpravy, tak pro orgány aplikující právo (včetně soudů) při interpretaci a aplikaci této právní úpravy.

19. Ústavní soud se ve své judikatuře již dříve ztotožnil se závěry Evropského soudu pro lidská práva (dále též "ESLP"), podle kterých se svoboda projevu jako taková vztahuje nejen na „informace“ nebo „myšlenky“ příznivě přijímané či považované za neškodné či bezvýznamné, nýbrž i na ty, které zraňují, šokují nebo znepokojují: tak tomu chtějí pluralita, tolerance a duch otevřenosti, bez nichž není demokratické společnosti (viz např. rozsudek *Handyside proti Spojenému království* ze dne 7. 12. 1976, č. 5493/72).

20. Ústavní soud konstatuje, že výše uvedené lze vztáhnout též na záruky práva pokojně se shromažďovat, neboť toto právo lze chápat i jako kolektivní výkon svobody projevu. Úzké sepětí obou těchto práv ostatně plyne již z ustanovení § 1 odst. 2 zákona o právu shromažďovacím, jež uvádí, že výkon práva shromažďovacího slouží k uplatnění svobody projevu a dalších ústavních práv a svobod, k výměně informací a názorů a k účasti na řešení veřejných a jiných společných záležitostí vyjádřením postojů a stanovisek. Pokud tedy byla výše zdůrazněna nezbytnost ochrany práva svobodně vyjadřovat názory, musí být stejně garance (samozřejmě s přihlédnutím k jeho specifikům) poskytnuty též shromažďovacímu právu. Bez možnosti kolektivního výkonu svobody projevu by se totiž toto politické právo stalo chimérou a takto by se stala chimérou též demokracie samotná. Ústavní soud v této souvislosti rovněž zdůrazňuje, že právě kolektivní aspekt shromáždění může často vystupovat jako podpůrný faktor pro rozproudnění veřejné diskuse a debaty nad věcmi veřejnými, poněvadž někteří občané nemají vůli (z různých důvodů) veřejně pronášet a prezentovat své názory individuálně a pokoušet se přesvědčovat ostatní o jejich správnosti. Účast na shromáždění společně s jinými jim však poskytuje možnost, jak se veřejně s určitými názory ztotožnit a vyjádřit jim tak podporu a takto využít svého práva na svobodu projevu.

21. Přesto je nutno konstatovat, že svoboda projevu i právo shromažďovací nejsou právy absolutními, neboť jak upřesňuje čl. 10 a čl. 11 Úmluvy, podléhají výjimkám, jež ovšem musí být interpretovány restriktivně, přičemž nezbytnost každého omezení musí být přesvědčivě prokázána. Musí být tedy vždy postaveno najisto, že dané omezení odpovídalo „naléhavé společenské potřebě,“ bylo přiměřené sledovanému legitimnímu cíli a důvody, na něž se odvolaly vnitrostátní orgány pro jeho ospravedlnění, byly „relevantní a dostatečné“ (k tomu srov. např. *Sunday Times proti Spojenému království*, rozhodnutí ze dne 26. 4. 1979, č. 6538/74).

22. V nyní posuzovaném případě nastal konflikt mezi právem pokojně se shromažďovat a požadavkem na ochranu veřejného zdraví. Obecné soudy správně dovodily, že v tomto ohledu daný střet vyzněl v neprospěch práva shromažďovacího, neboť zde chráněné hodnoty nemohly ustoupit výkonu tohoto politického práva. Demokracie – jakožto forma společenského a politického uspořádání – se totiž vyznačuje vzájemnou debatou jejich členů a názorovou konfrontací, z níž v zásadě nejsou vyloučeny žádné názory a postoje. Musí proto platit okřídlené Voltairovo rčení, podle něhož "s vašimi názory nesouhlasím, ale do smrti budu hájit vaše právo je říkat." Tak tomu chce skutečnost, že demokracie "důvěřuje" občanům, že se aktivně a svědomitě této diskuse účastní a jsou schopni rozlišit věrohodnost či akceptovatelnost jednotlivých myšlenek, přičemž jsou schopni rozpoznat též zjevně šokující či pobuřující projev. Uvedené však nelze rozumně požadovat v době, kdy je třeba chránit zdraví občanů, celkovou stabilitu zdravotního systému a je též nutné bránit zneužívání práva shromažďovacího proti státu, jenž má negativní závazek strpět demonstrace, které vyjadřuje menšina obyvatel země. Zejména pak jde o ochranu seniorů, kteří jsou nejvíce ohroženi, a jde o skupinu lidí, na kterou by možné masivní šíření viru mělo největší dopad.

23. V této souvislosti Ústavní soud připomíná, že důležitý veřejný zájem na ochraně této věkové skupiny dovoluje zákonodárci příslušným právním předpisem (mimořádným opatřením prezidenta republiky) omezit aktivity, které by mohly ohrozit zdravotní stav zejména těchto osob. Při obecném pohledu je jasné, že důležitý veřejný zájem je i celková péče o zdraví populace. Je to také ochrana zdraví jednotlivce. S přihlédnutím k situaci, která nastala a aktuálním omezením možnostem zamezit dalšímu šíření viru a chránit rizikové skupiny osob (nemožnost očkování a účinné léčby), je proto primárním zájmem státu a jeho orgánů chránit zdraví i celý zdravotnický systém před zhroutilím. Proto byla prezidentem republiky přijata uvedená opatření, která měla za cíl omezit další šíření viru.

24. Stěžovatelům bylo i přes tuto závažnou epidemiologickou situaci umožněno pořádat demonstraci za podmínek jasně stanovených krajským úřadem. Pořadatelé se zavázali, že tyto podmínky budou dodržovat. Ve chvíli, kdy účastníci vytvořili jeden dav, došlo k významnému porušení stanovených podmínek. Jak plyne z obsahu hlášení policie ze dne konání demonstrace, nebylo možné účastníky demonstrace opět rozdělit do skupin, a tím zabezpečit pokojný průběh demonstrace za současného dodržení všech opatření. Dav byl natolik promísen, že již nebylo možné skupiny jednotlivě určit. Dalším problémem obnovení původního stavu bylo to, že účastníci zvýšili riziko nakažení tím, že pokud by neutvořili stejné skupiny, nebyla by opatření nic platná. Pokud by někdo nakažený byl v původní skupině, po obnovení pořádku by se pravděpodobně ocitl ve skupině jiné, což by bylo v rozporu s účelem a smyslem původně stanovených podmínek.

25. Policie proto z těchto důvodů demonstraci nuceně ukončila. Tím, že se občané odebrali do svých domovů bylo výrazně sníženo riziko přenosu viru (srov. Stanovisko WHO ze dne 10.8.2019, dostupné z www.WHO-sireniiviru.ag). Podle názoru Ústavního soudu bylo ze strany policie užito přiměřených prostředků v souladu s § 12 zákona č. 134/2003 Sb., o policii. Policie vyhledala pořadatele a vyzvala pomocí tlampače dav k ukončení demonstrace.

26. Ústavní soud dále poukazuje na to, že kvůli chování demonstrantů došlo ke škodě na majetku státu. V souladu se zněním čl. 11 Úmluvy jsou chráněna pokojná shromáždění (shodně např. nálezn sp. zn. II.ÚS 432/2004 ze dne 13. 10. 2004). Závěry vyslovené v citovaném rozsudku lze plně vztáhnout na nyní projednávanou věc týkající se práva shromážděvacího.

V. Závěr

27. Ústavní soud tedy uzavírá, že obecné soudy svými rozhodnutími neporušily práva stěžovatelů na svobodu shromáždění a na svobodu projevu, neboť ústavně souladným způsobem interpretovaly předmětná ustanovení zákona o právu shromážděvacím a nepřekročily pravomoc jim danou ústavním pořádkem Agnoské republiky. Z výše uvedených důvodů Ústavní soud podle ustanovení § 34 odst. 6 zákona o Ústavním soudu ústavní stížnost zamítl.

28. Ústavní soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť od něj nebylo možno očekávat další objasnění věci (§ 23 zákona o Ústavním soudu).

Poučení:

Proti rozhodnutí Ústavního soudu se nelze odvolat (§ 26 odst. 4 zákona o Ústavním soudu).

V Capitolu dne 28. 9. 2020

Martiny Koss v.r
Předsedkyně senátu

Zákon č. 45/1990 Sb., o shromáždění

§ 1

- (1) Každý má právo pokojně se shromáždovat.
 (2) Výkon tohoto práva slouží k využívání svobody projevu a dalších ústavních práv a svobod, k výměně informací a názorů a k účasti na řešení veřejných a jiných společných záležitostí vyjádřením postojů a stanovisek. Za shromáždění ve smyslu tohoto zákona se považují též průvody, slouží-li k účelu uvedenému ve větě první.
 (3) Ke shromáždění není třeba předchozího povolení orgánu veřejné moci.

§ 2

Za shromáždění ve smyslu tohoto zákona se nepovažují:

- a) shromáždění osob související s činností orgánu veřejné moci upravená jinými právními předpisy;
- b) shromáždění související s poskytováním služeb;
- c) jiná shromáždění nesloužící účelu uvedenému v § 1 odst. 2.

§ 2a

Působnost ve věcech práva shromáždovacího v přenesené působnosti vykonává obecní úřad, v jehož územním obvodu se má shromáždění konat (dále jen "Úřad").

Svolání shromáždění

§ 3

Shromáždění může svolat osoba starší 18 let s trvalým pobytem na území Agnosie nebo právnická osoba se sídlem na území Agnosie (dále jen "svolavatel").

§ 4

Shromáždění musí být oznamována Úřadu s výjimkou:

- a) shromáždění pořádaných církvemi v kostele nebo v jiné modlitebně
- b) shromáždění konaných v obydlích;
- c) shromáždění jmenovitě pozvaných osob v uzavřených prostorách.

§ 5

(1) Svolavatel je povinen shromáždění oznámit Úřadu tak, aby Úřad oznámení obdržel alespoň

5 dnů předem. Úřad může v odůvodněných případech přijmout oznámení i v kratší lhůtě. Za právnickou osobu podá oznámení ten, kdo ji v této věci zastupuje.

(2) K oznámení, které svolavatel podá dříve než 6 měsíců přede dnem konání shromáždění, se nepřihlíží.

(3) V oznámení musí svolavatel uvést:

- a) účel shromáždění, den a místo jeho konání a dobu zahájení; jde-li o shromáždění na veřejném prostranství, též předpokládanou dobu jeho ukončení;
- b) předpokládaný počet účastníků shromáždění;
- c) opatření, která provede, aby se shromáždění konalo v souladu se zákonem, zejména potřebný počet pořadatelů starších 18 let, které k organizaci shromáždění určí, a způsob jejich označení;
- d) má-li jít o průvod, výchozí místo, cestu a místo ukončení;
- e) jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození, dále adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného pobytu, jde-li o cizince (dále jen „adresa místa pobytu“), a adresu pro doručování, neshoduje-li se s adresou místa pobytu svolavatele, a rovněž adresu pro zaslání informací elektronickou poštou, telefonní číslo nebo jiný dostupný kontaktní údaj; u právnické osoby její název a sídlo a jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu a adresu pro doručování, neshoduje-li se s adresou místa pobytu, a rovněž adresu pro zaslání informací elektronickou poštou, telefonní číslo nebo jiný dostupný kontaktní údaj toho, kdo ji v této věci zastupuje;
- f) jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu a adresu pro zaslání informací elektronickou poštou, telefonní číslo nebo jiný dostupný kontaktní údaj toho, kdo je zmocněn jednat v zastoupení svolavatele, je-li zastoupen nebo jde-li o skupinu osob.

(4) Má-li se shromáždění konat pod širým nebem mimo veřejná prostranství, je svolavatel povinen k oznámení přiložit písemný souhlas toho, kdo je vlastníkem, případně uživatelem pozemku.

(5) Neuvede-li svolavatel údaje podle odstavce 3 nebo jsou-li uvedené údaje neúplné, nepřesné nebo nepravdivé anebo nepředloží-li svolavatel k oznámení souhlas podle odstavce 4, Úřad svolavatele na vady oznámení neprodleně upozorní.

(6) Neodstraní-li svolavatel vady oznámení v Úřadem stanovené lhůtě nebo se nejedná o shromáždění podle tohoto zákona, Úřad oznámení usnesením bez zbytečného odkladu odloží.

§ 6

(1) Svolavatel je oprávněn činit všechna opatření ke svolání shromáždění. Zejména je oprávněn v souladu s oznámeným účelem shromáždění osobně či písemně nebo jinak zvat k účasti na něm. Úřad podle možností a okolností poskytuje svolavateli pomoc.

(2) Oprávnění svolavatele podle odstavce 1 zaniká, nebyla-li platně splněna oznamovací povinnost podle § 5 nebo bylo-li shromáždění zakázáno, podle § 9.

(3) Je-li důvodná obava, že shromáždění bude rušeno, může svolavatel požádat Úřad nebo Policii, Agnoské republiky, aby shromáždění byla poskytnuta ochrana.

(4) Svolavatel vydává přímo nebo s pomocí pořadatelů účastníkům pokyny k zajištění řádného průběhu shromáždění.

(5) Svolavatel je povinen:

- a) poskytnout Úřadu na jeho žádost součinnost nezbytnou k zajištění řádného průběhu shromáždění, zejména plnit pokyny Úřadu a Policie Agnoské republiky a splnit povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy;
- b) zajistit potřebný počet způsobilých pořadatelů starších 18 let;
- c) být přítomen na jím oznámeném shromáždění a řídit průběh shromáždění tak, aby se podstatně neodchylovalo od účelu shromáždění uvedeného v oznámení;
- d) dávat závazné pokyny pořadatelům;
- e) dbát o pokojný průběh shromáždění a činit opatření, aby nebyl narušován;
- f) shromáždění ukončit.

(6) Nepodaří-li se svolavateli při narušení pokojného průběhu shromáždění zjednat nápravu, požádá bez zbytečného odkladu o potřebnou pomoc Úřad nebo Policii Agnoské republiky a vlastními prostředky vyzve účastníky k obnovení pokojného průběhu shromáždění. Může tak učinit též, jestliže se

účastníci po ukončení shromáždění pokojně nerozejdou.

Povinnosti účastníků shromáždění

§ 7

(1) Účastníci shromáždění jsou povinni dbát pokynů svolavatele a pořadatelů podle § 6 a zdržet se všeho, co by narušilo řádný a pokojný průběh shromáždění.

(2) Po ukončení shromáždění jsou jeho účastníci povinni se pokojně rozejít. Je-li shromáždění rozpuštěno, jsou povinni neprodleně opustit místo shromáždění. V rozchodu jim nesmí být žádným způsobem bráněno.

(3) Účastníci shromáždění nesmějí mít u sebe střelné zbraně, výbušniny nebo pyrotechnické výrobky. Rovněž nesmějí mít u sebe jiné předměty, jimiž lze ublížit na zdraví, lze-li z okolností nebo z chování účastníků usuzovat, že mají být užity k násilí nebo pohrůzce násilím.

(4) Účastníci shromáždění nesmějí mít obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím jejich identifikaci.

Působnost Úřadu

§ 8

(1) Úřad může s ohledem na místní podmínky nebo na veřejný pořádek navrhnout svolavateli, aby se shromáždění konalo na jiném místě nebo v jinou dobu.

(2) Úřad může v nezbytných případech pro účely ochrany veřejného pořádku nebo práv a svobod jiných rozhodnutím stanovit podmínky konání shromáždění. Úřad může stanovit podmínky pro konání shromáždění.

(4) Úřad může vyslat na shromáždění svého zástupce, jemuž je svolavatel povinen vytvořit podmínky pro řádné plnění jeho úkolů, zejména mu umožnit sledování průběhu shromáždění a provedení úkonů nezbytných k případnému rozpuštění shromáždění.

(5) Zástupce Úřadu, může v místě shromáždění udílet pokyny sloužící k zajištění účelu shromáždění k odstranění rozporů při střetu různých práv a k ochraně veřejného pořádku, zdraví a majetku.

(6) Zástupce úřadu při výkonu svého oprávnění postupuje tak, aby případný zásah do práva na svobodu shromáždění nebo jiného práva šetřil jeho podstatu a nepřekročil míru

nezbytnou k dosažení účelu sledovaného zákonem.

(7) Není-li zástupce úřadu přítomen nebo vyžadují-li to okolnosti na místě, zejména rozsah či povaha shromáždění, může podle odstavců 5 až 8 obdobně postupovat příslušník Policie Agnoské republiky (dále jen „policista“).

§ 8a

(1) Shromáždění, které se koná, aniž bylo oznámeno podle § 5, může zástupce úřadu rozpustit, jestliže nastaly okolnosti, které by odůvodnily jeho zákaz podle § 9 odst. 1 až 3, nebo je-li zakázáno ze zákona. To platí i pro shromáždění, která se neoznamují.

(2) Shromáždění, které bylo oznámeno a nebylo zakázáno, může být způsobem uvedeným v odstavci 5 rozpuštěno, jestliže se podstatně odchýlilo od oznámeného účelu takovým způsobem, že v průběhu shromáždění nastaly okolnosti, které by odůvodnily jeho zákaz podle § 9 odst. 1, nebo pokud nastaly mimořádné okolnosti, které by odůvodnily jeho zákaz podle § 9 odst. 2 nebo 3.

(3) Shromáždění může být rozpuštěno způsobem stanoveným v odstavci 5, jestliže se lze důvodně domnívat, že jeho účastníci při něm páchají trestné činy, pokud se účastníci neřídí rozhodnutím úřadu nebo nebyly splněny povinnosti účastníků shromáždění podle § 7 odst. 3 a 4 a nápravu se nepodařilo zjednat jiným způsobem, zejména zákrokem proti jednotlivým účastníkům shromáždění.

(4) Rozpuštění je zásahem na místě. Shromáždění rozpouští zástupce úřadu výzvou svolavatel, aby shromáždění ukončil. Pokud svolavatel neučiní účinná opatření, aby se účastníci pokojně rozešli, zejména je nevyzve k rozchodu, sdělí zástupce úřadu účastníkům, že shromáždění je rozpuštěno, a vyzve je, aby se pokojně rozešli. Sdělení musí obsahovat důvody k rozpuštění a upozornění na následky neuposlechnutí této výzvy a musí být učiněno takovým způsobem, aby bylo účastníkům srozumitelné a aby se s ním všichni účastníci shromáždění mohli seznámit.

(5) Nekoná-li zástupce úřadu nebo je-li zástupce úřadu nepřítomný, může shromáždění rozpustit i policista a dále zástupce krajského úřadu, v jehož správním obvodu se shromáždění koná. Jestliže byl úkon směřující k rozpuštění shromáždění proveden bez přítomnosti zástupce úřadu, policista nebo zástupce

správního orgánu podle věty první vyrozumí do 15 dnů úřad o provedeném zákroku.

§ 9

(1) Úřad, jemuž bylo shromáždění oznámeno, je zakáže, jestliže by účel shromáždění směřoval k výzvě:

- a) popírat nebo omezovat osobní, politická nebo jiná práva osob pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání a sociální postavení nebo k rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti z těchto důvodů;
- b) dopouštět se násilí nebo hrubé neslušnosti;
- c) jinak porušovat ústavu a zákony.

(2) Úřad shromáždění zakáže též tehdy, jestliže:

- a) se má konat na místě, kde by účastníkům hrozilo závažné nebezpečí pro jejich zdraví,
- b) na stejném místě a ve stejnou dobu se má podle dříve doručeného oznámení konat jiné shromáždění, mezi svolavatel, nedošlo k dohodě o úpravě doby nebo místa jeho konání a stanovení podmínek podle § 8 odst. 2 by bylo zjevně neúčelné; nelze-li určit, které oznámení bylo doručeno dříve, rozhodne se za účasti zástupců svolavatelů losováním.

(3) Úřad může shromáždění zakázat, má-li být konáno v místě, kde by nutné omezení dopravy a zásobování bylo v závažném rozporu se zájmem obyvatelstva, lze-li bez nepřiměřených obtíží konat shromáždění jinde, aniž by se tím zmařil oznámený účel shromáždění.

Opravné prostředky

§ 10

(1) Svolavatel může proti rozhodnutí Úřadu podat odvolání; pokud úřad shromáždění zakáže podle § 9, nebo odloží podle § 2.

(2) Právo podat odvolání nepřísluší svolavatel, který se po oznámení rozhodnutí tohoto práva písemně nebo ústně do protokolu vzdal.

(3) Jestliže odvolatel vzal podané odvolání zpět, nemůže je podat znovu.

(4) Lhůta pro odvolání je 15 dnů, od doručení rozhodnutí o zákazu shromáždění.

(5) Úřad o odvolání rozhodne do 3 dnů od podání odvolání na usnesení o odložení. Úřad o odvolání rozhodne do 30 dnů od podání odvolání na zákaz shromáždění.

(6) Odvolání se podává k Úřadu, který vydal napadené rozhodnutí.

§ 11

Žalobu proti rozpuštění shromáždění může svolavatel nebo účastník shromáždění podat do 15 dnů.

Přestupky fyzických osob

§ 12

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že:
- a) neuposlechne pokyn svolavatele anebo určených pořadatelů shromáždění nebo těmto osobám brání v plnění jejich povinnosti,
 - b) v rozporu s § 7 odst. 2 brání účastníkům shromáždění, aby se pokojně rozešli,
 - c) neoprávněně ztěžuje účastníkům shromáždění přístup na shromáždění nebo jim v něm brání,
 - d) brání účastníkům shromáždění ve splnění účelu shromáždění nepřístojným chováním, nebo
 - f) neoprávněně úmyslně brání jinému v podstatném rozsahu ve výkonu práva shromažďovacího.
- (2) Fyzická osoba se jako účastník shromáždění dopustí přestupku tím, že:
- a) v rozporu s § 7 odst. 3 má u sebe střelnou zbraň, výbušninu nebo pyrotechnický výrobek anebo jiné předměty, jimiž lze ublížit na zdraví,
 - b) v rozporu s § 7 odst. 4 má zakrytý obličej způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím jeho identifikaci, nebo
 - c) v rozporu s § 12 odst. 5 neuposlechne výzvy svolavatele k pokojnému rozchodu z ukončeného shromáždění anebo neuposlechne výzvy zástupce Úřadu nebo policisty k pokojnému rozchodu z rozpuštěného shromáždění.
- (3) Fyzická osoba se jako svolavatel shromáždění dopustí přestupku tím, že
- a) v rozporu s § 5 odst. 1 svolá nebo pořádá shromáždění bez oznámení,
 - b) pořádá shromáždění, které je na základě zákona nebo rozhodnutí Úřadu zakázáno, nebo takové zakázané shromáždění svolává,
 - c) bez vážného důvodu nesplní některou z povinností podle § 6 odst. 4 až 6,

d) nesplní některou z podmínek pro konání shromáždění stanovenou Úřadem na základě § 8 odst. 2, nebo

e) v rozporu s § 12 odst. 5 neučiní účinná opatření, aby se účastníci shromáždění pokojně rozešli.

(4) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 15000 Kč.

Ostatní ustanovení k přestupkům

§ 12b

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává v přenesené působnosti obec.

(2) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil.

Stížnost

§ 13

(1) V souladu s principy dobré správy může každý občan, jež se domnívá, že bylo postupem Úřadu zasazeno do jeho práv, podat na tento Úřad stížnost. Úřad stížnosti buď vyhoví, anebo ji odmítne s odůvodněním postupu. To platí i pro další osoby, které zákon nebo Úřad zmocní k postupu podle tohoto zákona.

(2) Úřad je povinen odpovědět na stížnost do 5 dnů od podání stížnosti.

Společná ustanovení

§ 14

(1) Rozhodnutí vydané podle § 8 odst. 2 a § 10 je prvním úkonem v řízení.

(2) Je-li v tomto zákonu lhůta určena počtem dnů, rozumí se jedním dnem doba 24 hodin od události, k níž se lhůta váže.

Účinnost

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Alexandr Primašenko v. r.

Satelitní snímek Náměstí Sv. Marka
Capitol, Agnosie

